

# ישראל החדשה כבר כאן, והיא מפחידה יותר מאי פעם

מאז 7 באוקטובר נפרץ סכר מוסרי בחברה היהודית-ישראלית, ועל השיח השתלטה רטוריקה ריקה מערכים אנושיים. החגיגות על ההתנקשות בנסראללה הן ביטוי לישראל הזו, שבה אין מקום לערבים וגם לא ליהודי ה"ישן", החלש

מאת: [ג'י'וארה בדר](#) 30.9.2024

באוקטובר לא רק זעזע קולקטיבית את החברה הישראלית. במבט לאחור, שנה אחרי, הוא סימן את נקודת הפתיחה של מהפכה תרבותית, סכר מוסרי שנפרץ אחרי שעמד להתבקע כבר שנים, שכן כבר קודם לכן הכיבוש המתמשך של מיליוני פלסטינים והמצור האכזרי על מיליונים נוספים בקעו בו סדקים עמוקים.

אחרי 7 באוקטובר, לא רק פני החברה הישראלית-יהודית השתנו, נחשפה גם במלוא אכזריותה מערכת אמונות מעוותת שהיתה קבורה עמוק מתחת למראית עין של מוסריות. אם בעבר אלאור אזריה נחשב לבן המפוקפק של החברה הישראלית, הרי שכיום רבים הולכים בדרכו.

המהפכה התרבותית ממשיכה לחרוש את דרכה בעורקי החברה הישראלית-יהודית, יום אחרי יום, שעה אחרי שעה. אחד הביטויים הבולטים שלה הוא הרטוריקה הריקה מערכים אנושיים בסיסיים, שמשתלטת על השיח הציבורי. כך, לדוגמה, גיורא איילנד, המטיף להרעבתם של מאות אלפי פלסטינים אם לא יסכימו להתפנות מהעיר עזה, זוכה לזמן מסך בפריים טיים. כאילו מדובר בהצעה שפוייה. [תוכניותיו המזעזעות](#) אף נבחנות ברצינות על ידי הממשלה. חבל שלא נולד בעיראק, שם, במקום להטיף לרצח עם בטלוויזיה, היה בוודאי מייעץ לסדאם חוסיין.

המהפכה הזו לא צמחה בחלל ריק. היא מונחית על ידי אידיאולוגיה מבית מדרשם של איתמר בן גביר ובצלאל סמוטריץ', הולכת ומתחזקת מיום ליום, ומנוהלת בקפדנות על ידי ממשלת ישראל ורבים מחברי הכנסת, מכל גווני הקשת הפוליטית.

"אנחנו חיים בתקופת נס", [אמרה](#) השרה אורית סטרוק. משאלות הלב של סטרוק וחבריה מתגשמות אחת אחרי השנייה. על כן, עוד לפני שפך השמן יתרוקן, הנס יפוג והתקופה הנפלאה תבוא לקיצה, הם מנסים בכל כוחם לקדם את הפתרון לשאלת הערבים, כלומר את "תוכנית ההכרעה" של סמוטריץ'.

אף שההתפרצות שלה נרשמה אחרי 7 באוקטובר, המהפכה התרבותית הזו התבשלה על אש קטנה במשך שנים. בין היתר, במשרד החינוך ובהזנת המפלצת הקרויה התנחלויות.

אחרי 7 באוקטובר היא הפכה לאלימות גלויה, כמו למשל בהרג צעיר בדואי שהתגנב ליישוב רתמים בנגד, או בתקיפת שני עובדים ערבים בתחנת דלק בכפר עזה [בידי חייל מילואים](#), שזעם על מוזיקה ערבית ואיים בנשק שלוף. "יא ערבי, אני אהרוג אתכם", קרא לעבר אחד העובדים, כאילו נפל ספק באשר לכוונותיו.

פן אחד של המהפכה התרבותית, הפן האלים יותר, מופנה כלפי הערבים. הפן השני מופנה כלפי היהודי החדש-ישן, שנתפס כחלש, מעיק, וחסר רלוונטיות בעיני הממשלה הנוכחית. במרץ מחושב ומאורגן, פועלת הממשלה לדכא את אותו יהודי שונה. ראו למשל את מעצרן של נשים שחילקו עלונים למען החטופים, או את העמדתה לדיון של נועה גולדנברג, [שהואשמה](#) בזריקת חול על בן גביר. ה"קפליניסטים" (או כפי שכעת קוראים להם ה"בגיניסטים") – אוכלוסייה שעד לאחרונה לא הכירה את נחת זרועה של המשטרה – נתקלים באלימות משטרתית גוברת. המהפכה לא פוסחת על אף קבוצה שנראית כמסכנת את הסדר החדש שמקדמת הממשלה.

האלימות המשטרתית הזו הדליקה נורות אזהרה, אפילו בתוך התקשורת, שמעט מאוד נורות דולקות בה בדרך כלל. בערב שישי אחד, "אולפן שישי" בערוץ 12 [נפתח בציטוט](#) של גורם בכיר, שטען כי "המשטרה נפלה" לאחר שבן גביר השתלט עליה. זמן מה לאחר מכן, דווח שראש השב"כ, רונן בר, [אמר](#) בשיבת ממשלה כי "אין משטרה בישראל".

למרות כל זאת, איש בתקשורת המיינסטרים לא העז להזכיר את האלימות המשטרתית כלפי הציבור הערבי. כאשר מדובר ביהודים, האלימות מגיעה לכותרות. כאשר הקורבנות הם ערבים, היא מתוארת כסיכול טרור או במקרה הטוב כ"טעות מצערת". תשאלו משפחתו של יעקוב אבו אל-קיעאן, שנורה ונותר על האדמה כשהוא מדמם למוות. המשטרה תחילה הכריזה על סיכול פיגוע טרור של דאע"ש. כעבור כמה שנים מותו הפך ל"טעות".

המסד מעניק גם הוא לגיטימציה לאלימות כלפי ערבים. [המקרה](#) של ג'ומעה אל-דנפירי, שנורה מאחור בעת מנוסתו על ידי חבר כיתת כוננות ביישוב רתמים, מדגים זאת. אף שממצאי החקירה סתרו את גרסת היורה, הוא לא נעצר ובקושי נחקר. המשטרה השקיעה מאמצים אדירים להסיט את תשומת הלב לפרטים שוליים ולא רלוונטיים. הגיבוי המלא שנתן בן גביר ליורה רק מחזק את התחושה שהאלימות הזו אינה תופעה מקרית, אלא חלק ממדיניות מכוונת של דיכוי ושליטה, שמובילים הכוחות שמנהלים את המהפכה התרבותית.

הסדר הישראלי החדש יתגבש ויתקבע ככל שהמלחמה הנוכחית תימשך מעבר לאורכה של מלחמת 1948. כבר בשבועות הראשונים, נתניהו הכריז עליה כ"מלחמת העצמאות השנייה". בין השורות, ניתן כבר אז להבין שהוא רומז לנכבה שנייה. איני יודע כיצד ומתי תסתיים המלחמה, אך דבר אחד ברור: כשממשלת ישראל תחגוג את "הניצחון המוחלט", היא תציג לעולם את מדינת ישראל החדשה – מדינה שבה אלימות ודיכוי אינם רק אמצעים טקטיים, אלא הבסיס לקיומה ולעיצוב אופיה החדש.